

25-й раз

музейні гостини продемонстрували щедрий український дух і рівненську душу

Живі й без перебільшення народні, яскраві і різноманітні, святкові, радісні, небачено масштабні, а головне – улюблені й довгоочікувані для навіть і не тисяч, а десятків тисяч рівнян. Це все – про цьогорічні рівненські музейні гостини.

Свято народних майстрів за двадцять п'ять років традиції виросло з невеличкої тусовки «для своїх», яка збиралася на клаптику асфальту в дворі краєзнавчого музею перед парадним входом, у широкомасштабний фестиваль аматорів і професіоналів народних промислів, майстрів декоративно-ужиткового мистецтва, творців, митців, ремісників і колекціонерів.

– Вітаю вас, рівняни й гості міста на музейних гостинах, – звернувся на правах господаря до товариства **мер Рівного Володимир Хомко**. – Є добрий знак: у нас, як завжди, в

цей день гарна погода. То я бажаю всім отримати від свята задоволення, а тим, хто до Рівного приїхав здалеку, усе продати й планувати на наступний рік знову приїхати до нас.

Вся територія навколо нашого музею, піввулиці Драгоманова і половину Лебединки – до озера «Злата Плази» – перетворилася на територію свята. Чого там тільки не було! Жінки тягнулися до вишивальниць з Рівненщини, Тернопільщини, Волині, Київщини, Кіровоградщини, ба навіть Донеччини з сорочками і рушниками. Не тільки приміряли і милуватися, а й купували. У модниць нині у пошані обручі-віночки, прикраси з бісеру, стрічок, каміння-самоцвітів.

Мало не черги шикувалися до керамістів-гончарів, які продавали традиційний український посуд, а заодно давали майстер-класи всім охочим. Чоловіків тягнуло до ковальських лавок. Це ж диво: на очах у всіх з розжарених у горні шматків заліза майстри наче ліпили підкови й свічки. Ляльки, солом'яні брили, народні традиційні обереги, картини, книги, іграшки із глини, дерева, тканини.

Поряд пасічники продавали мед, медовий квас. Наїдки – шашлики, домашню смажену картоплю, юшку й солодоці – торти, тістечка, медові пряники, пропонували во-

лонтери, які представляли громадську організацію «Воїни світла». А козаки пригощали кулішем, який варили у величезному казані на вогнищі. Учасники патріотичних клубів пропонували потримати в руках бойову стрілецьку зброю – гвинтівки й ППШ, з якими билися повстанці, а також «Калашникови», що з ними боронять Україну нині. Дітей катали на конях і поні, з кількох майданчиків лунала музика: і реп, і фолк, і рок. Й фольклор – поліський, рідний, ті пісні, слова яких у нас майже всі напам'ять знають із дитинства.

Футболки, філіжанки, еко-торби з новітнім логотипом Рівного – тим самим, що був створений ентузіастами і обраний рівнянами, – останній «писк» уже новітнього мистецтва. Їх представляла і одна з розробниць логотипа, Анастасія Хмара. Вона ж усім охочим малювала цей модерний витвір на руки чи обличчя.

– Такого досі не було: в нас на гостинах зареєструвалися чотириста майстрів. А скільки не зареєструвалися! – розповів **директор Рівненського обласного краєзнавчого музею Олександр Булига**. – Цікаві виступи, цікаві зустрічі, цікаві люди! Багато хто з них у Рівному з року в рік. Рівняни йдуть сім'ями, у вишиванках. У нашого свята – український дух і рівненська душа!

– Цікаво й знаково: після гостин ніхто не залишав сміття! – це поділилася своїми спостереженнями одна з авторок і натхненниць гостин, **музейниця, історик, науковець Галина Данильчук**. – Зелена, чиста, гарна Лебединка, музейний двір. Гостини – не лише культурний феномен, у нас уже склалася і засвітилась аура Європи, ввійшла в традицію й подобається всім.

Сергій ШИКАРЕНКО

